

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și pentru modificarea art.223 alin.(2) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de doamna deputat independent Oana-Mioara Bîzgan-Gayral împreună cu un grup de parlamentari PNL, PSD, USR, Minorități Naționale, PMP, ALDE, PRO Europa și neafiliați (**Bp.528/2019, Plx. 101/2020**).

I. Principalele reglementări

Proiectul de lege are ca obiect modificarea *Legii nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*, din textul *Expunerii de motive* rezultând că măsurile propuse urmăresc creșterea pedepselor pentru cazurile de abuz împotriva minorilor.

De asemenea, se propune ca, prin excepție de la art. 9 din *Legea nr.286/2009* și în aplicarea art.12 din *Legea nr. 286/2009*, pentru faptele prevăzute la art. 218-220, art. 221 alin. (1)-(2¹), art. 222¹, art. 216¹, și art.374 alin. (1) și (1¹) din *Legea nr. 286/2009*, legea penală română să se aplice infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită.

Totodată, se preconizează modificarea art.223 alin.(2) din *Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și*

completările ulterioare, în sensul ca pe lista infracțiunilor pentru care se poate dispune arestarea preventivă să fie incluse actul sexual cu un minor, racolarea minorilor în scopuri sexuale și ultrajul contra bunelor moravuri.

II. Observații și propuneri

1. Pentru a asigura claritatea textului și conformitatea cu normele tehnicii legislative, propunem reformularea părții dispozitive a pct. 3 al art.I (*referitor la art. 218 din Codul penal*), după cum urmează:

„3. *La articolul 218, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:*

„4. *La articolul 218, partea introductivă a alineatului (3) se modifică și va avea următorul cuprins:*”

„5. *La articolul 218 alineatul (3), literele b) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:*”

2. În ceea ce privește pct. 8 al art. I (*referitor la art. 220 alin. (4) și (5) lit. e) din Codul penal*), considerăm necesară eliminarea acestei litere, cel puțin de la alin.(4).

Reglementarea ca variantă agravată a faptei de comitere a unui act sexual cu un minor atunci când făptuitorul a împlinit 18 ani reduce aplicarea variantei tip a infracțiunii (*pedepsită cu închisoarea între un an și 5 ani*) doar la cazurile în care autorul este un minor care răspunde penal¹, iar diferența de vârstă depășește 3 ani, ducând, astfel, marea majoritate a cazurilor care intră sub incidența art. 220 în sfera variantei agravate a acestuia, pedepsită cu închisoare între 3 și 10, respectiv 5 și 12 ani.

Astfel, în vreme ce sancționarea mai aspră a anumitor tipuri de abuzuri sexuale este pe deplin justificată de gravitatea deosebită a faptei și pericolozitatea făptuitorului, aducerea în sfera formei agravate a unor alte modalități de comitere este excesivă și poate avea efecte contrare celor urmărite de legiuitor (*protejarea minorilor de abuzurile sexuale*).

Această variantă agravată ar deveni aplicabilă, spre exemplu, actului sexual consimțit între o persoană de 16 ani și o persoană de 18 ani, act care

---

¹ Conform regulilor generale privind răspunderea penală, minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal, iar minorul care are vârsta între 14 și 16 ani răspunde penal numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ:

"Legea nr. 286/2009 privind Codul penal Articolul 113 Limitele răspunderii penale (1) Minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal. (2) Minorul care are vârsta între 14 și 16 ani răspunde penal numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ. (3) Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal potrivit legii."

ar urma a fi pedepsit cu închisoarea între 3 și 10 ani. Aceasta deoarece respectivei fapte nu i-ar mai fi aplicabilă nici cauza de nepedepsire de la alin. (6), actualul alineat (5) (*și anume, nesancționarea cazurilor în care diferența de vârstă nu depășește 3 ani*), aceasta aplicându-se doar faptelor prevăzute la alin. (1) și (2).

Prin urmare, nu numai că un presupus act sexual consimțit între un minor de 16 ani și un major de 18 ani ar deveni infracțiune, ci el ar fi pedepsit cu închisoarea între 3 și 10 ani.

De altfel, chiar și în unele cazuri în care diferența de vârstă ar depăși 3 ani, spre exemplu cazul a două persoane de 16, respectiv 20 de ani, incriminarea ne apare ca fiind tot disproporționată față de scopul normei penale și de ansamblul regimului sancționator al *Codului penal*.

Mai precizăm că, prin introducerea lit. e) se aduc pe același palier fapte care au, în mod evident, gravitate diferită (*spre exemplu, se aduc pe același palier al sancțiunilor penale abuzul sexual comis față de un minor de un adult care are minorul în custodie sau comite fapta în scopul producerii de materiale pornografice cu actul sexual comis cu același minor de o persoană de vârstă apropiată, fără un alt element de agravare a faptei*).

Astfel, scopul alin. (4) și (5) ale art. 220 din *Codul penal* este acela de a pedepsi mai aspru acele cazuri de abuz sexual în care făptuitorul profită de un anume ascendent moral pe care îl are asupra victimei sau de vulnerabilitatea deosebită a acesteia, pentru a comite fapta, și nu de a aduce în sfera variantei agravate acele modalități de comitere care sunt, de fapt, specifice variantei tip a infracțiunii.

Prin urmare, propunem sancționarea în continuare a actului sexual cu un minor cu vârsta între 14 și 16 ani, potrivit alineatului (1) al art. 220, cu pedeapsa închisorii între 1 și 5 ani, pe care o considerăm suficientă în cazurile în care nu intervin alte cauze de agravare.

În cazul în care se va decide, totuși, păstrarea lit. e), propunem cel puțin modificarea corespunzătoare și a alin. (6) și includerea printre faptele care nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani și a celor prevăzute la alin. (4) lit. e).

3. Pentru a asigura claritatea textului și conformitatea cu normele tehnicii legislative, propunem reformularea părții dispozitive a pct. 9 al art.I (*referitor la art. 221 din Codul penal*), după cum urmează:

„11. La articolul 221, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:”

„12. La articolul 221, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:”

„13. La articolul 221 alineatul (2), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:”

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.

Cu stimă,

Ludovic ORBAN

PRIM-MINISTRU

**Domnului deputat Ion-Marcel CIOLACU
Președintele Camerei Deputaților**